

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

Poslovni broj: P-76/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785 po sucu Ivi Graovac kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužitelja Ante Đulabića iz Andrijaševaca, Ivana Meštrovića 32, OIB: 38147014820, zastupanog po punomoćnici Marini Konrad, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Rački i kolege j.t.d. Zagreb, Pisarnica u Slavonskom Brodu, protiv tuženika OTP BANKA d.d., OIB: 52508873833, Ulica Domovinskog rata 61, Split, zastupanog po punomoćniku Belizaru Tomaiću odvjetniku iz Osijeka, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane dana 5. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja u zamjeni Marina Puljića odvjetničkog vježbenika u Odvjetničkom društvu Rački i kolege j.t.d. iz Zagreba i punomoćnika tuženika u zamjeni Lane Biljan odvjetničke vježbenice u uredu odvjetnika Davora Čavara iz Vinkovaca, te potom donijete i objavljene presude na ročištu za objavu održanom dana 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna i nepoštena odredba članka 3. st. 12. Ugovora o kreditu, broj: 0000021420 od 25. studenog 2010. sklopljenog između Banco Popolare Croatia d.d., Zagreb, OIB: 51129133900 kao prednika tuženika OTP BANKA d.d. Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, kao kreditora i tužitelja ANTE ĐULABIĆA iz Andrijaševaca, Ivana Meštrovića 32, OIB: 38147014820, kao korisnika kredita, koja glasi: „Od iznosa kredita Kreditor će ustegnuti jednokratne naknade i druge troškove u skladu s Odlukom o tarifi naknada za usluge koje obavlja Kreditor.“.

II. Nalaže se tuženiku OTP BANKA d.d. Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, isplatiti tužitelju ANTI ĐULABIĆU iz Andrijaševaca, Ivana Meštrovića 32, OIB: 38147014820, iznos od 199,41 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. prosinca 2010. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate od strane Hrvatske narodne banke za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanom za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg

polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku OTP BANKA d.d. Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, naknaditi tužitelju ANTI ĐULABIĆU iz Andrijaševaca, Ivana Meštrovića 32, OIB: 38147014820, troškove parničnog postupka u iznosu od 250,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je o punomoćniku podnio tužbu ovom sudu, a u tužbi navodi da je dana 25. studenog 2010. s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj: 0000021420 prema kojem je prednik tuženika kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti od 6.750,00 eura prema srednjem tečaju HNB-a na dan korištenja kredita. Tužitelj ističe kako se radi o tipskom ugovoru o kreditu, u kojem je u članku 3. stav 12. ugovoreno da je tužitelj u obvezi isplatiti tuženiku jednokratnu naknadu, koja je tužitelju naplaćena prilikom isplate kredita.

2. U podnesenoj tužbi tužitelj dalje navodi da je predmetni ugovor sklopljen je prema unaprijed otisnutom sadržaju pripremljenom od strane tuženika, kao jače / dominantne ugovorne strane, a tužitelj ni na koji način nije bio u mogućnosti utjecati na sadržaj Ugovora, niti pojedinačno pregovarati o pojedinim ugovornim odredbama. Prema odredbi čl. 96.st.1. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

3. Tužitelj dalje navodi kako je iz dopisa tuženika od 12. prosinca 2025. evidentno da je gore navedena naknada naplaćena dana 3. prosinca 2010. u iznosu od 1.502,48 kuna, što preračunato u eure po fiksnom tečaju 1 EUR = 7,53450 HRK iznosi 199,41 euro. Ovaj iznos je tuženik prilikom isplate kredita tužitelju neosnovano uskratio od glavnice kredita. Stoga je tuženik kao nepošten stjecatelj obavezan vratiti tužitelju iznos od 199,41 euro i to sa zateznim kamatama tekućim od dana plaćanja naknade za obradu kredita do isplate, uz naknadu prouzročenog troška parničnog postupka.

4. U odgovoru na tužbu tuženik prije svega ističe prigovor zastare u odnosu na istaknuti regresni zahtjev odnosno potraživanje tužitelja u iznosu od 66,36 eura. Da nema osnove za fiksiranje dospijeca, a posljedično i početka tijeka zastare, uz dan pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost pojedine ugovorne odredbe jasno je utvrdio Sud EU presudom u predmetu C-561/21 od dana 25. travnja 2024. godine (GP i BG protiv Banco Santander SA) (dalje u tekstu: „presuda C-561/21“).

5. U odgovoru na tužbu tuženik ne osporava činjenice koje tužitelj iznosi u odnosu na plaćanje predmetne naknade te pregovore vezane uz istu, ali osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, dok čini nespornom visinu potraživanja, tj. iznos ulazne naknade koja je tužitelju naplaćena prilikom odobravanja predmetnog kredita. Tuženik smatra da sporna odredba Ugovora o kreditu nije nepoštена, a time ni ništetna.

6. Tuženik u podnesenom odgovoru na tužbu prvenstveno ističe prigovor zastare novčanog potraživanja tužitelja te navodi da bi se, ukoliko bi se utvrdila ništetnost sporne ugovorne odredbe, radilo o stjecanju bez osnove, za koje je sukladno Zakonu o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23), čl. 225. propisan opći zastarni rok od pet godina. Tuženik navodi da je predmetno potraživanje tužitelja u zastari budući da je zastarni rok počeo teći od 26. studenog 2010. godine, tj. od dana sklapanja ugovora, dok je tužba podnesena 09. veljače 2026. godine.

7. Nadalje, tuženik navodi kako je ulazna naknada, odnosno naknada za obradu kredita propisana čl. 3. st. 12. Ugovora o kreditu, sastavni dio predmetnog ugovora. Ističe kako je u ugovoru jasno navedeno da se od iznosa kredita jednokratno plaća naknada za obradu kreditnog zahtjeva, slijedom čega smatra da je predmetna ugovorna odredba razumljiva i nedvosmislena. Tuženik nadalje navodi kako, kao kreditna institucija čija djelatnost je odobravanje kredita, ima pravo naplatiti predmetnu naknadu. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i obvezati tužitelja na naknadu troškova parničnog postupka.

8. Sud je proveo dokazni postupak uvidom u presliku Ugovora o kreditu broj: 0000021420 od 25. studenog 2010. godine, izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za Banco Popolare Croatia d.d. glede pripajanja tuženiku, zapisnik Građanskog odjela VSRH Su-IV-47/2020-2 od 30. siječnja 2020. godine, dopis tuženika od 12. prosinca 2025. godine, presude Vrhovnog suda RH broj Rev-673/2023-2 od 13. veljače 2024., Rev-1051/2023-2 od 3. travnja 2024., Rev-715/2024-2 od 22. svibnja 2024. godine, uvid u priloženu dokumentaciju (otplatni plan) za predmetni ugovor o kreditu te je saslušan tužitelj u svojstvu parnične stranke na ročištu održanom 5. svibnja 2026. godine. Kako visina tužbenog zahtjeva nije bila sporna, to sud nije provodio knjigovodstveno-financijsko vještačenje.

9. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud utvrdi ništetnim odredbu članka 3. stavak 12. Ugovora o kreditu broj 0000021420 od 25. studenog 2010., uz obvezu

tuženika da mu isplati naplaćeni iznos naknade za obradu zahtjeva kredita, jer tužitelj tvrdi da se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi kojom je povrijeđeno njegovo potrošačko pravo.

11. Između stranaka nisu sporne aktivna legitimacija tužitelja, kao i pasivna legitimacija tuženika, nije sporna niti visina potraživanja.

12. Sporan je osnov potraživanja tužitelja, kao i istaknuti prigovor tuženika u pogledu zastare potraživanja.

13. Uvidom u Ugovor o kreditu broj: 0000021420 od 25. studenog 2010. utvrđeno je da su tužitelj i tuženik dana 25. studenog 2010. sklopili spomenuti ugovor, a istim je odobren i stavljen na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti od 6.750,00 eura. Odredbom članka 3. stavaka 12. Ugovora ugovorena je jednokratna naknada za obradu zahtjeva kredita i druge troškove u visini od 1.502,48 kuna, odnosno sada izraženo u valuti eura iznos od 199,41 euro, koja je naknada naplaćena od glavnice kredita.

14. Iz pregleda priložene dokumentacije o predmetnom kreditu, a prvenstveno iz Ugovora o kreditu (članak 3. stavak 12.) utvrđeno je kako je u Ugovor unesena odredba po kojoj se korisnik kredita obvezuje prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci jednokratnu naknadu za obradu kreditnog zahtjeva i druge troškove u skladu s Odlukom o tarifi naknade za usluge koje obavlja kreditor.

15. U odnosu na sporne okolnosti informiranja tužitelja i pregovaranja oko naknade za obradu kredita sud je saslušao tužitelja u svojstvu stranke. Tužitelj Anto Đulabić je u iskazu danom na ročištu održanom 5. svibnja 2026. iskazao kako je u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu s prednikom tuženika, primao mirovinu kod istog. Slijedom navedenog, smatrao je da mu najviše odgovara zatražiti nenamjenski gotovinski kredit upravo kod tuženika te je sklopio predmetni Ugovor o kreditu. Naveo je kako mu je kredit bio potreban radi zatvaranja već postojećeg kredita kod tuženika. Nadalje, istaknuo je kako mu pojedine odredbe predmetnog Ugovora o kreditu nisu bile u potpunosti jasne, niti su mu od strane djelatnika banke bile dodatno pojašnjene, osim odredbe o visini kamatne stope od 12% u vrijeme sklapanja ugovora. Prilikom isplate kredita, od odobrenog iznosa ustegnut je iznos na ime naknade za obradu kreditnog zahtjeva. Također je iskazao kako nije bio u mogućnosti pregovarati o pojedinim odredbama Ugovora, već mu je rečeno da je ugovor sastavljen po načelu "uzmi ili ostavi". Budući da mu je kredit bio neophodan, pristao je na sklapanje predmetnog Ugovora. Ističe da nije bio upoznat s time na što se konkretno odnosi navedena naknada.

16. Na temelju provedenih dokaza ovaj sud smatra utvrđenim da tužitelj od strane djelatnika banke nije bio na valjan i transparentan način informiran o obvezi plaćanja naknade za obradu kredita i da je visina te naknade 1.502,48 kuna, sada izraženo u valuti eura 199,41 euro. Dakle, tužitelj nije bio informiran na što konkretno se ta naknada odnosi, te o naknadi nije mogao niti pregovarati. Sud prihvaća iskaz tužitelja da je Ugovor bio unaprijed sastavljen i da je u njemu bila određena naknada o kojoj nije mogao pregovarati, te da se radilo o tipskom, unaprijed formuliranom ugovoru.

17. Člankom 59. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03.) propisano je: "Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito (...) odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti (...)."

18. Člankom 81., a kasnije odredbom članka 96. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03., 79/07.) čije su se odredbe primjenjivale u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu propisano je: Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

19. Dakle, na tuženiku je bio teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o naknadi za obradu kredita i visini te naknade. Međutim, tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetne odredbe Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužitelj obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1502,48 kuna.

20. Prema članku 295. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 – dalje ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.

21. Nije sporno da je prilikom obrade zahtjeva i odobravanja kredita, tuženik imao određene troškove, koji se "pokrivaju" tom naknadom. Međutim, sama činjenica da je u članku 3. točka 12. ugovora o kreditu u kojoj je navedeno da će kreditor od iznosa kredita ustegnuti jednokratne naknade i druge troškove u skladu s Odlukom o tarifi naknada za usluge koje obavlja kreditor govori u prilog tome da tako ugovorenim naknadom za obradu zahtjeva i odobravanje kredita nisu "pokriveni" stvarni troškovi, koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanju kredita, obzirom da je očigledno da su ti troškovi bili različiti, ovisno o iznosu kredita koji je realiziran.

22. Slijedom navedenoga, zaključak je ovog suda da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, koji su sadržani u samom ugovoru, po

prirodi stvari i nije moglo pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora.

23. Budući da iz predmetnog Ugovora proizlazi da ga je prethodno pripremio tuženik, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužitelj mogao pojedinačno pregovarati. S obzirom da je tužitelj na temelju točke 3. stavak 12. Ugovora o kreditu platio tuženiku naknadu u visini kako je to ranije navedeno, to je očito da je ista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača - tužitelja, a što znači da je nepoštena navedena odredba točke 3. stavak 12. Ugovora o kreditu, primjenom članka 81. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača, te ništetna u smislu članka 87. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača.

24. Slijedom navedenoga sud je usvojio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetna odredba točke 3. stavak 12. Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena naknada za obradu zahtjeva kredita u iznosu od 1.502,48 kuna.

25. Kako je odredba Ugovora o kreditu ništetna u dijelu točke 3. stavak 12. Ugovora u kojem je ugovorena naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita, to se ta odredba među strankama ne može primijeniti, te tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takve ugovorne odredbe. Sukladno članku 323. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023.) tuženik je dužan vratiti tužitelju ono što je primio po osnovi koja je utvrđena ništetnom. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu utuženih naknada iz nepoštene ugovorne odredbe Ugovora o kreditu koju je sud utvrdio ništetnom i bez pravnoga učinka.

26. Na okolnosti visine potraživanja tužitelja, ovaj sud je izvršio uvid u priloženi ugovor o kreditu broj: 0000021420 od 25. studenog 2010., te je pročitana točka 3. stavak 12. Ugovora o kreditu kojom je ugovorena ustega jednokratne naknade. Kao što je naprijed spomenuto, između stranaka nije niti bila sporna visina naknade za obradu kredita, tj. visina potraživanja tužitelja.

27. Nadalje, sud je ocijenio neosnovanim prigovor zastare istaknut od strane tuženika. Naime, odredbom članka 328. ZOO-a propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, tako da ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti točke 3. stavak 12. Ugovora o kreditu. U odnosu na zahtjev za isplatu ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu, te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO-a, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju donošenjem ove presude.

28. Slijedom svega naprijed navedenog, sud je tužitelju dosudio plaćeni iznos naknade za obradu zahtjeva kredita u iznosu od 199,41 euro (ranije 1.502,48 kuna). Na ovaj iznos tužitelju pripadaju zakonske zatezne sukladno članku 1115. ZOO-a od dana stjecanja, tj. naplate naknade, jer je tuženik bio nepošten pa je obavezan platiti

zatezne kamate od dana stjecanja u skladu s postavljenim zahtjevom tužitelja. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO-a.

29. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 1. u svezi sa člankom 155. ZPP-a. Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.) i to za sastav tužbe = 25 bodova (Tbr. 7. toč. 1. OT), zastupanje na ročištu od 31. ožujka 2026. i 5. svibnja 2026. = svako ročište po 25 bodova (Tbr. 9. toč. 1. OT), sastav jednog obrazloženog podneska od 9. ožujka 2026. = 25 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), koje radnje ukupno nose 100 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura i uz 25% PDV-a iznosi 250,00 eura. Tužitelju nije priznat trošak ročišta za objavu presude, obzirom da isti nije bio nužan jer je dostavu presude moguće izvršiti isticanjem na eOglasnu ploču suda. Kako je tužitelj temeljem odredbe članka 11. stavak 1. točka 5. Zakona o sudskim pristojbama oslobođen plaćanja sudskih pristojbi, to ovaj trošak nije niti imao.

30. Na dosuđeni trošak tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno članku 30. Ovršnog zakona i članku 29. stavak 1. i 2. ZOO-a tekuće od presuđenja do isplate.

U Vinkovcima 29. svibnja 2026.

Sudac
Iva Graovac

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda u četiri primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

DOSTAVITI:

1. Odvjetnica Marina Konrad, Odvjetničko društvo Rački i kolege, Pisarnica Slavonski Brod, Augusta Cesarca 5 – punomoćnik tužitelja
2. Odvjetnik Belizar Tomaić, Osijek, Kralja Zvonimira 17/I – punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30888-c1e19**

Kontrolni broj: **0679b-0bef0-46446**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.